

Ed.

227. Breytingartillögur

[119. mál]

við frv. til l. um ráðstafanir vegna sjávarútvegsins o. fl.

Frá Gils Guðmundssyni og Birni Jónssyni.

1. Við 1. gr. Við greinina bætist:

Í reglunum skal ákveðið, að þær fiskframleiðslustöðvar, sem hafa erfiða rekstraraðstöðu, njóti hlufallslega hærri styrks en hinar, sem betri aðstöðu hafa.

2. Við 2. gr.

a. Við 1. málsg. bætist:

Styrkur fyrir þann úthaldstíma, sem skip hefur veitt fyrir innlendan markað, skal þó vera helmingi hærri en fyrir þann tíma, sem það hefur veitt fyrir erlendan markað.

b. Á eftir 1. málsg. komi ný málsgrein, svo hljóðandi:

Heimilt er ráðherra að setja þau skilyrði fyrir greiðslu styrks til togara samkvæmt þessari grein, að samnigar hafi tekizt um sanngjarna hækkun á kaupum togarasjómannna.

c. Aftan við greinina bætist:

Fiskverð það, sem ákveðið var af oddamanni yfirnefndar verðlagsráðs sjávarútvegsins með úrskurði þann 20. janúar 1964, skal hækka um 15%, og gildir sú hækkun frá 1. janúar 1964.

3. Við 5. gr. Greinin orðist svo:

Frá 1. febrúar 1964 skulu vextir Seðlabanka Íslands af afurðalánunum eigi vera hærri en 2% og útlánsvextir viðskiptabankanna á þeim tíma eigi hærri en 2½% fyrstu 6 mánuði lánstímans, en mega hækka úr því um ½%.

Seðlabankinn skal veita afurðalán, sem nema ⅓ af áætluðu útflutningsverði vörunnar.

Frá 1. febrúar 1964 skulu almennir innláns- og útlánsvextir banka og sparisjóða og vextir af öllum föstum lánunum færast í það, sem þeir voru, áður en efnahagslögin frá 20. febrúar 1960 voru sett.

4. Við 6. gr. Greinin falli niður.